

Hartelijk dank voor jullie blijken van medeleven.

Theo en Simone

Kiki en Harm, *Nina, Luuk*

Bo

Tygo

Marian † en Martin †

“Spass Muss Sein”

Piet

In dankbare herinnering aan

Piet Krebbers

echtgenoot van

Riny Krebbers-van den Boogaard †

* Groesbeek, 21 januari 1937

† Groesbeek, 5 mei 2025

Piet was een lieve veelzijdige man en een harde werker. Zijn loopbaan begon Piet in de bouw in Duitsland waar na de Tweede Wereld oorlog hulp nodig was bij de heropbouw. Toen Piet de bouw verliet omdat hij het werken in de kou moe was maakte hij de overstap naar de horeca. In Heumen begon hij wegrestaurant en hotel De Eerste Aanleg en daarna Café Cafeteria de Maasstad in Ravenstein. Piet was allround maar bracht de meeste tijd door in de keuken.

Riny van de Boogaard ontmoette hij tijdens de Groesbeekse kermis. Ze trouwden al snel en niet lang daarna werd hun zoon Theo geboren. Na een tijd ingewoond te hebben bij haar ouders aan de Meerwijkselaan in Berg en Dal betrokken ze een noodwoning aan de

Wylerberaan. Vanuit daar bouwden ze samen met zus Marie en zwager Jo een dubbele woning, ook aan de Wylerberaan. Hier werd dochter Marian geboren en daarmee was het gezin compleet. De kelder van de woning was de plek waar veel feesten gehouden werden. De band met zijn broers en zussen was goed.

Piet was een echte ondernemer en durfde risico te nemen. Dat bleek ook uit de gigantische kippenschuur welke hij samen met zwager Jo bouwde bij hun huizen. In 1986 trouwde Marian met Martin en kort daarna kwamen zij samen door een ongeval om het leven.

Niet lang daarna werd Riny ziek en zij overleed in 1992. Het verdriet wat deze gebeurtenissen met zich mee bracht verwerkte Piet door zich, samen met zoon Theo, op het werk te storten. Piet was geen klager en nam het leven zoals het kwam. *“Spass Muss Sein”* was een uitspraak van hem waarmee hij aangaf dat je hoe dan ook altijd plezier moet blijven halen uit het leven. De komst van de kleinkinderen en later ook de achterkleinkinderen bracht hem veel vreugde.

De afgelopen jaren ging de gezondheid van Piet langzaam achteruit tot het moment dat thuis blijven wonen niet meer ging. Na een crisisopvang bij Dekkerswald verhuisde hij zeven weken geleden naar de Kloostertuin. Hier blies hij, in de vroege ochtend van Bevrijdingsdag, zijn laatste adem uit. We hopen dat hij nu weer samen is met hen die hij zo gemist heeft.

Pap, Opa, Opi, dank je wel voor wie je voor ons wilde zijn. We houden van je.